О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

Административен съд Монтана, III състав в закрито заседание на двадесет и седми декември две хиляди и десета година в състав :

Председател: Мария Ницова

като разгледа докладваното от съдия Ницова административно дело № 689/2010 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.159, ал.5 АПК.

В Административен съд Монтана на 22.12.2010г. е депозирана заповед №РД08-225/21.12.2010г. на Областен управител на област Монтана, с която е оспорено решение №629 от протокол №62/28.10.2010г. на Общински съвет /ОбС/ Лом.

От приложената към заповедта административна преписка се установява, че с писмо изх.№410/03.11.2010г. Общински съвет Лом е изпратил протокол №62 от заседението на Общински съвет Лом, проведено на 28.10.2010г., заедно с докладните към него, където се съдържа и оспореното решение №629. Същото е получено в Областна администрация Монтана, видно от поставения върху придружителното писмо вх.№АК 07-270/09.11.2010г./ л.4 от делото/.

Настоящият съдебен състав намира, че разглеждането на оспорването е процесуално недопустимо поради просрочие. За да стигне до този правен извод, съдът приема, че срока за оспорване на решението е 14-дневен от датата на уведомяването /чл. 149, ал. 1 от АПК/, тъй като с препращащата норма на чл. 45, ал. 12 от ЗМСМА изрично е предвидено, че при оспорване на акт на общинския съвет по чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА се прилагат общите правила.

В изпълнение на правомощията си, свързани с контрола за законосъобразност на актовете на общинските съвети, областния управител съгласно чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА има две възможности. Той може да оспори решението на Общинския съвет пред съда или да върне незаконосъобразния акт за ново разглеждане. Това според нормата на чл. 45, ал. 6 от ЗМСМА трябва да стане в 7-дневния срок от получаването му. Ако ОбС не преразгледа в 14-дневен срок върнатия за ново обсъждане акт областния управител може в 7-дневен срок да го оспори пред административния съд. Това негово правомощие възниква, ако той е спазил определение в чл. 45, ал. 6 от ЗМСМА срок. Следва да се отбележи, че формулировката на чл. 45, ал. 4, изр. 1 и 2 от ЗМСМА законодателят е предвидил алтернативност на двете възможности за упражняване на контрол по законосъобразност от страна на областния управител върху решенията на ОбС. Използвайки съюзът "или" законодателят дава възможност на контролиращия орган да избере по кой от двата начина посочени в чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА ще реализира своите права. Сроковете за упражняване на тези правомощия започват да текат от деня в който решението, заедно с неговите мотиви е предоставено на областния управител. В конкретния случай срока по чл. 45, ал. 6 от ЗМСМА и този по чл. 149, ал. 1 от АПК започват да текат от 09.11.2010г. - датата на която Протокол №62 от 28.10.2010г. е получен от Областния управител. Срокът за връщане на решението за ново обсъждане от ОбС е изтекъл на 16.11.2010 г., а този за оспорването му пред съответния административния съд на 23.11.2010г.

За прецизност следва да се посочи, че от административната преписка се установява, че с писмо из.№АК 07-276/12.11.2010г. Областният управител е изискал допълнителна информация от Общински съвет Лом /л.17 и 18 от делото/, която е била предоставена с писмо изх.№418/26.11.2010г., получена в Областна администрация на 30.11.2010г. - вх.№АК 07-287/л.20 от делото/. Настоящият състав не намира, че с тези действия Областният управител би могъл да промени преклузивните срокове за оспорване на решението. Рамките на правомощията на областния управител са очертани от чл. 31, ал. 1, т. 5 от ЗА и чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА и той осъществява контрол за законосъобразност, но това следва да бъде сторено в установения от закона срок, в противен случай с допълнителна информация/кореспонденция би могла да се препятствала дейността на органа на местно самоуправление. Заповедта на областния управител по чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, с която той връща за ново обсъждане решението на ОбС не представлява индивидуален административен акт и по своята същност е сезираща жалба, поради което за нейното издаване на важат разпоредбите на чл. 57 от АПК и не е необходимо да се събират нови доказателства/информация, така както е постъпил административния орган, които е решил да изследва и ревизира сключен договор от 30.06.2009г. /В подкрепа на това становище виж определение №2930/05.03.2009г. на ВАС, Шотд./

При безспорно установеното по делото, че оспореното решение е съобщено на областния управител на 09.11.2010г. /вх.№ АК 07-270/09.11.2010г. на л.4 от делото/, а оспорване е направено със заповед №РД 08-225/21.12.2010., вх.№2818/22.12.2010 г., настоящият състав намира, че т.к. преклузивния срок за оспорване от страна на Областния управител на решение №629 от протокол №62 от 28.10.2010г. на ОбС Лом е изтекъл. Само в този срок може да бъде упражнено процесуалното право на оспорване и тъй като той е преклузивен, пропускането му погасява правомощието да се извърши валидно процесуалното действие на обжалване. При тези съображения оспорването се явява процесуално недопустимо, което е и пречка за разглеждането му по същество, с произнасяне по неговата основателност. Това налага оставянето му без разглеждане и прекратяване на производството по делото.

Предвид гореизложеното и на основание чл.159, ал.5 АПК , съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Оставя без разглеждане оспорването със заповед №РД08-225/21.12.2010г. на Областен управител на област Монтана на решение №629 от протокол №62/28.10.2010г. на ОбС Лом, поради просрочие.

Прекратява производството по адм. дело №689/2010г. по описа на Административен съд Монтана.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 6551
София, 11.05.2011

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебно заседание на втори май две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ГАЛИНА МАТЕЙСКА
ЧЛЕНОВЕ:ТАТЯНА ХИНОВА
ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ

при секретар Илиана Илиева и с участието
на прокурора Динка Коларска изслуша докладваното
от председателя ГАЛИНА МАТЕЙСКА
по адм. дело № 1197/2011.

Производството пред тричленен състав на Върховния административен съд е с правно основание чл. 229, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 132, ал. 2, т. 6, чл. 160 и чл. 234 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е за разглеждане в открито съдебно заседание на постъпилата частна жалба от Областен управител на област с административен център град Монтана, пл. Жеравица № 1 – Ивайло Петров, против определение на Административен съд гр. Монтана от 27.12.2010 г. по адм. дело № 689 по описа на съда за 2010 г., с което съдът оставя без разглеждане заповед № РД 08-225/21.12.2010 г. и прекратява производството по делото. Частният жалбоподател счита, че определението е неправилно. На първо място заявява, че в 7-дневния срок по чл. 45, ал. 6 от ЗМСМА областният управител не е могъл фактически да упражни контрол за законосъобразност на процесното решение поради непредставяне от страна на общинския съвет на всички документи, послужили за приемане на решението. Липсата на изисканата информация възпрепятства осъществяването на контрола по чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, тъй като не позволява областният управител да извърши преценка за наличето или липса на законосъобразност на актовете на общинския съвет и в този смисъл броенето на срока според жалбоподателя следва да започне от момента, в който общинският съвет представи целия протокол с пълен набор от документи към него, ясно отразяващи основанията, реда, начина на гласуване и др. за решенията, съдържащи се в него. А в случаите, когато материалите от сесията не са изпратени в цялост, следва да се приеме, че срокът за преценка на законосъобразността ще се брои от момента, в който те бъдат представени пред областния управител. По тези и други подробно развити съображения моли обжалваното определение да бъде отменено и делото върнато на първоинстанционният съд за продължаване на съдопроизводствените действия.
Ответникът – Общински съвет Лом, не заявява становище по жалбата.
Участващият в производството представител на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение, че частната жалба е допустима и неоснователна. Определението е законосъобразно. Спорът касае изчисляване на срок за оспорване на решение на Общински съвет - Лом, при нередовност на сезирането на областния управител при упражняване на контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети по реда на чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА. Производството по контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети от областния управител е особено производство на административен контрол. Хипотезата на нередовност на сезирането на областния управител не е изрично уредена в закона. Приложима е разпоредбата на чл. 45, ал. 12 от ЗМСМА, във връзка чл. 149, ал. 1 от АПК. Дори да се приеме, че сезиращата съда заповед е издадена след отстраняване на нередовности от страна на ОбС, което е станало с писмо вх. № АК-07-287/30.11.2010 г., срокът за сезиране на съда изтича на 14.12.2010 г., вторник, присъствен ден. Заповедта е с вх. № 2818/22.12.2010 г. по описа на АС - Монтана и оспорването е просрочено, както правилно е приел съдът.
Частната жалба е подадена в законоустановения в чл. 230 АПК и даден от съда 7-дневен срок от надлежно лице при условията на заместване на титуляра (заповед № ВД-1 / 03.01.2011 г.), и като насочена срещу съдебен акт, който прегражда по-нататъшното развитие на производството, е процесуално допустима.
Разгледана по същество, се явява неоснователна.
С определение постановено в закрито заседание на двадесет и седми декември 2010 година по административно дело № 689/2010 г., на основание чл. 159, ал. 5 АПК, Административен съд Монтана, III състав, оставя без разглеждане оспорването със заповед № РД 08-225/21.12.2010 г. на Областен управител на област Монтана на решение № 629 от протокол № 62/28.10.2010 г. на ОбС Лом, поради просрочие и прекратява производството по делото.
Първоинстанционният съд, който според разпоредбата на чл. 164 от АПК заседава в състав от един съдия е приел на основание чл. 45, ал. 12 във връзка с чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА, че срока за оспорването е 14-дневен от датата на уведомяването. Посочил е още, че според разпоредбата на чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА областният управител има две възможности за контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети и законодателят е дал възможност на контролиращия орган да избере по кой от двата начина ще реализира своите права – да оспори решението на общинския съвет пред съда или да върне незаконосъобразния акт за ново разглеждане, което може да стане в 7-дневен срок от получаването му според нормата на чл. 45, ал. 6 от ЗМСМА. В тази връзка е констатирал, че и двата срока започват да текат от 09.11.2010 г. – датата на която Протокол № 62 от 28.10.2010 г. е получен от областния управител, поради което срокът за връщане на решението за ново обсъждане от ОбС е изтекъл на 16.11.2010 г., а този за оспорването му пред съответния административен съд на 23.11.2010 година. Според съда с изискването на допълнителна информация от Общински съвет Лом, Областният управител на Област Монтана не би могъл да промени преклузивните срокове за оспорване на решението, а само в предвидения срок може да бъде упражнено процесуалното право на оспорване и тъй като той е преклузивен, пропускането му погасява

правомощието да се извърши валидно процесуалното действие на обжалване.
Така постановеното определение е правилно.
Нормативната уредба на взаимоотношенията между областния управител и общинските съвети се съдържа в разпоредбите на чл. 31, ал. 1, т. 5 от Закона за администрацията (ЗА), както и в чл. 32 от ЗА във връзка с чл. 45 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), в чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА във връзка с чл. 8, ал. 11 от Закона за общинската собственост (ЗОС), като следва да се има и предвид Тълкувателно решение № 5/10.12.2008 г. по тълкувателно дело № 20/2007 година на Общото събрание на колегиите от Върховния административен съд в зависимост от характера на оспореното решение на общинския съвет.
Съгласно чл. 32, ал. 2, изр. първо от ЗА, областният управител може да оспорва незаконосъобразни актове на общинските съвети по реда на Закона за местното самоуправление и местната администрация. Това негово правомощие е уредено в чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА. Тъй като в тази разпоредба не е предвиден специален срок за оспорване пред съд, се прилага общият срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, който е 14-дневен от съобщаването на административния акт.
По делото не се спори, че Протокол № 62 от заседание на Общински съвет – Лом, проведено на 28.10.2010 г., по който е прието и оспореното решение № 629, е получено в администрацията на Областния управител на Област с административен център гр. Монтана на 09.11.2010 г. с вх. № АК 07 - 270. Считано от следващия ден, както се броят сроковете на дни според чл. 60, ал. 5 от ГПК, 14-дневният срок за оспорване изтича на 23.11.2010 г. – вторник, присъствен ден, който срок безспорно е пропуснат с депозирането на заповед № РД 08-225 / 21.12.2010 г. в Административен съд - Монтана на 22.12.2010 г.
От данните по делото се установява, че Областният управител на Област Монтана е реализирал и правомощието си да върне за ново обсъждане решение № 629 от Протокол № 62/28.10.2010 г. на Общински съвет Лом със заповед № РД 08-211 / 30.11.2010 г. Това обаче е направено много след изтичането на 7-дневния срок по чл. 45, ал. 6 от ЗМСМА, поради което изчисляването на срока при тази хипотеза за оспорване на акта пред съда, е ирелевантно. Не могат да се възприемат доводите на жалбоподателя - областен управител, че срокът започва да тече от момента, в който се представят в цялост всички материали от сесията на общинския съвет. Това е така, защото срокът е преклузивен и не може да се спира, прекъсва, нито удължава с изискване на каквато и да е допълнителна информация по приетото решение. Въпрос на законодателно разрешение е факта, че срокът започва да тече от деня, в който решението на общинския съвет е получено от областния управител, а това безспорно в конкретния случай е станало на датата 09.11.2010 година.
Жалбата на областния управител срещу решението на общинския съвет действително е процесуално недопустима поради просрочие, което е основание за оставянето й без разглеждане и прекратяване на образуваното въз основа на нея производство на основание чл. 159, т. 5 от АПК, а не както съдът е посочил ал. 5 на същия текст. Тази грешка обаче не рефлектира върху законосъобразността на постановеното определение и то следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 236 от АПК във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд - Четвърто отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определението от двадесет и седми декември 2010 година на Административен съд Монтана, III състав, постановено по административно дело № 689/2010 година.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Галина Матейска
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Татяна Хинова
/п/ Георги Георгиев

Г.М.